

Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

L 47: Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love

København

27. november 2018

Kære medlemmer af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget

Lovforslaget indeholder bl.a. en ændring af reglerne om accessorisk virksomhed for visse finansielle virksomheder. Derudover indeholder lovforslaget en udvidet adgang for pengeinstitutter til gennem datterselskaber at drive anden virksomhed.

Hos PFA Pension ser vi generelt meget positivt på lovforslaget og anbefalingerne fra Arbejdsgruppen om eftersyn af den finansielle regulering. Vi undrer os dog over, at den føromtalte udvidede adgang til at drive anden virksomhed alene kommer pengeinstitutter til gode, og at den del af lovforslaget ikke omfatter forsikringselskaber.

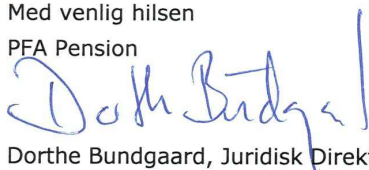
Af lovbemærkningerne og rapporten af april 2018 fra arbejdsgruppen fremgår det, at årsagen til, at forsikringselskaber ikke omfattes af den udvidede til at drive anden virksomhed, er, at Solvens II-direktivet ikke tillader dette. Solvens II-direktivet hindrer dog efter vores opfattelse ikke, at den udvidede adgang til at drive anden virksomhed gennem datterselskaber også gælder for forsikringselskaber.

Advokat Mads Kjellerup Dambæk, Accura Advokatpartnerselskab, har bekræftet vores opfattelse i vedlagte brev af 23. november 2018 til Erhvervsministeriet ("Brev af 23. nov. 2018").

På den baggrund anmoder vi venligt Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget om at tage de nødvendige skridt til en udvidelse af § 1, nr. 6, i lovforslaget – som anført på side 1 i vedlagte Brev af 23. nov. 2018 – til at omfatte forsikringselskaber.

Med venlig hilsen

PFA Pension


Dorthe Bundgaard, Juridisk Direktør
Koncernjura

PR. E-MAIL

Erhvervsministeriet

Att.: Kontorchef Hans Høj og chefkonsulent Karen
Kristine Leth Jensen
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Kære Hans Høj og Karen Kristine Leth Jensen

L 47: Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love

Lovforslaget indeholder bl.a. en ændring af reglerne om accessorisk virksomhed for visse finansielle virksomheder. Derudover indeholder lovforslaget en udvidet adgang for pengeinstitutter til at drive anden virksomhed. Det vækker undren, at denne nye mulighed alene kommer pengeinstitutter til gode.

Under hensyntagen til de danske forsikringssekskabers, de forsikredes og pensionsopsparenes interesser og som advokat for PFA Pension Forsikringsaktieselskab anmoder vi Erhvervsministeriet om at søge en udvidelse af § 1, nr. 6, i lovforslaget som anført nedenfor med understregning:

"

6. I § 26 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Pengeinstitutter og forsikringssekskaber kan uanset §§ 7, 24, 25 og reglerne i stk. 1 og 2 udøve visse aktiviteter, der ikke er omfattet af tilladt accessorisk virksomhed, hvis aktiviteten ligger i forlængelse af pengeinstitut- eller forsikringsvirksomhed, og følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Aktiviteterne udøves i andet selskab end det pågældende pengeinstitut eller forsikringssekskab, og risiciene er indkapslet heri.
- 2) Selskabet, hvori aktiviteterne udøves, er et datterselskab til det pågældende pengeinstitut eller forsikringssekskab.
- 3) Selskabet, hvori aktiviteterne udøves, er selvstændigt kapitaliseret.
- 4) Selskabet, hvori aktiviteterne udøves, udgør ikke en betydelig del af pengeinstitut- eller forsikringsvirksomhed aktiviteter.«

"

Udvidelsen består i, at forsikringssekskaber på samme vis og under samme betingelser som pengeinstitutter med det nye forslag gives adgang til at eje selvstændigt indkapslede datterselskaber, der udøver anden aktivitet, som ligger i forlængelse af forsikringsvirksomhed. Endvidere bør det efter vores

opfattelse nærmere overvejes, om realkreditinstitutter også skal omfattes af udvidelsen, hvilket vi dog ikke her skal gå nærmere ind på.

Baggrund

Vi ser generelt meget positivt på lovforslaget og anbefalingerne fra Arbejdsgruppen om eftersyn af den finansielle regulering og støtter den lange række af positive ændringer i lovforslaget.

Kun på det ene punkt anført ovenfor vil vi med denne henvendelse anmode Erhvervsministeriet om at ændre lovforslaget.

Nedenfor har vi først redegjort for nogle relevante bærende hensyn. Dernæst har vi i afsnittet Solvens II-direktivet m.v. redegjort for, at vi mener, at udvidelsen vil være i overensstemmelse med Solvens II-direktivet.

Bærende hensyn

Som arbejdsgruppen konstaterer, vurderer den finansielle sektor, at reguleringen af accessorisk virksomhed og mulighederne i øvrigt for at drive ikke-finansiell virksomhed risikerer at begrænse mulighederne for at udvikle nye innovative løsninger, og finder, at reguleringen vil være en udfordring for den strategiske udvikling af sektoren, herunder pensions- og forsikringssektoren, hvor megatrends som eksempelvis øget digitalisering, opblomstringen af fintech-virksomheder, den stigende levealder, globalisering, urbanisering, global opvarmning, ændring i sygdomstyper og levemønstre og lignende har stor påvirkning.

Ud over en bredere fortolkning af accessorisk virksomhed i forhold til virksomhed, der kan tillades inden for § 24, finder arbejdsgruppen på den baggrund, at § 26 i lov om finansiell virksomhed bør tilpasses således, at pengeinstitutter fremover også kan udøve visse aktiviteter, der ligger ud over accessorisk virksomhed, i et selvstændigt helejet datterselskab. Endvidere anføres det i lovbemærkningerne, at risiciene i et datterselskab bliver tilstrækkeligt indkapslet i det pågældende selskab, og at aktiviteterne ikke udgør en betydende del af instituttets aktivitet eller kan bringe instituttets solvensoverdækning m.v. i fare.

Som nærmere beskrevet nedenfor forudsætter arbejdsgruppen, at det ville være ønskeligt at udvide den nye § 26, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed til også at omfatte forsikringselskaber, men finder, at det vil være begrænset af Solvens II-direktivet, hvorfor forslaget alene omfatter pengeinstitutter.

Forsikringselskaber har også et betydeligt behov for, at den finansielle lovgivning moderniseres og fremtidssikres. Eksempler herpå er services inden for sundhed, sygdom og ældrebyrden, hvor forsikringselskaber i kraft af kompetencer og nære bånd til forsikringskunderne kan udføre opgaver til gavn for de forsikrede og pensionsopsparerne samt samfundet. Forsikringselskabers risici ved sådanne services vil på tilsvarende måde som for pengeinstitutter kunne indkapsles i et datterselskab.

For at sikre, at forsikringselskaber kan udvikle sig på lige fod med pengeinstitutter og fremme interesserne hos de forsikrede og pensionsopsparere og samfundet, finder vi det afgørende, at forsikringselskaber med det nye forslag også gives adgang til at eje selvstændigt indkapslede datterselskaber, der udøver anden aktivitet, som ligger i forlængelse af forsikringsvirksomhed.

Ligesom vi finder, at der af samme tungtvejende grunde er særlig anledning til at undgå overimplementering af Solvens II-direktivet.

Solvens II-direktivet m.v.

Som nævnt er den nye § 26, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed foreslået på baggrund af vurderinger og anbefalinger fra Arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering.

Erhvervsministeriet er, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, enig i arbejdsgruppens anbefaling om, at pengeinstitutter bør kunne udøve visse aktiviteter, der ligger udover accessorisk virksomhed, i et selvstændigt kapitaliseret datterselskab.

Lovbemærkningerne omtaler ikke, om forsikringselskaber eller realkreditinstitutter bør have samme mulighed for kunne udøve visse aktiviteter, der ligger udover accessorisk virksomhed, i et selvstændigt kapitaliseret datterselskab.

Begrundelsen for, at lovbemærkningerne ikke omtaler adgangen for forsikringselskaber, er antageligt, at arbejdsgruppen på side 78 i sin rapport af april 2018 anfører:

"

Forsikringselskaber er underlagt restriktive krav til accessorisk virksomhed i medfør af Solvens II-direktivet. Udgangspunktet i direktivet er, at forsikringselskabet udelukkende må drive forsikringsvirksomhed og direkte forbunden virksomhed med udelukkelse af enhver anden erhvervsmæssig virksomhed. [...] Arbejdsgruppen vurderer på den baggrund ikke, at der er mulighed for at lempe begrænsningerne for accessorisk virksomhed i lov om finansiel virksomhed for forsikringselskaber [understreget her].

"

Arbejdsgruppen forudsætter som nævnt ovenfor, at det ville være ønskeligt at udvide den nye § 26, stk. 3, til også at omfatte forsikringselskaber. Begrundelsen for, at arbejdsgruppen trods det ønskelige deri alligevel ikke ender med at anbefale, at forsikringselskaber omfattes af den nye § 26, stk. 3, er åbenbart, at arbejdsgruppen vurderer, at Solvens II-direktivet ikke giver mulighed for på den måde at gennemføre en lempelse for forsikringselskaberne.

Efter vores opfattelse giver Solvens II-direktivet dog mulighed for, at forsikringselskaber – ligesom det foreslås for pengeinstitutter – gives adgang til at eje selvstændige selskaber, der udøver anden aktivitet, som ligger i forlængelse af forsikringsvirksomhed.

Arbejdsgruppens reference til Solvens II-direktivet må være til artikel 18, stk. 1, litra a), hvorefter hjemlandet pålægges at kræve, at "forsikringsselskaber begrænser deres formål til forsikringsvirksomhed og direkte forbundne forretninger med udelukkelse af enhver anden erhvervsmæssig virksomhed".

Ifølge ordlyden af artikel 18, stk. 1, litra a), er det ikke forsikringsselskabernes ejerskab til andre selskaber, der reguleres, men derimod forsikringsselskabernes formål.

Ifølge ordlyden af bestemmelsen er begrænsningen således alene rettet mod den virksomhed, som forsikringsselskaberne selv udøver, hvorfor bestemmelsen heller ikke hindrer, at forsikringsselskaber helt eller delvist ejer selvstændige selskaber, der udøver anden virksomhed. Definitionen af et forsikringsselskab i Solvens II-direktivet er netop "et direkte tegnende livsforsikrings- eller skadesforsikrings-selskab, som har opnået tilladelse i overensstemmelse med artikel 14", og artikel 18, stk. 1, litra a), angår altså kun det selskab, der har fået tilladelse, ikke dets datterselskaber.

Formålet med og beskyttelseshensynet bag artikel 18, stk. 1, litra a), må føre til, at forsikringsselskabernes forsikringsvirksomhed og midler ikke må blandes i samme juridiske person med anden erhvervsmæssig virksomhed, men kan ikke føre til, at forsikringsselskaber ikke må eje selvstændige selskaber under de betingelser, der er anført i det nye forslag til § 26, stk. 3, og under overholdelse af den øvrige finansielle regulering.

Dette støttes af, at det allerede i dag utvivlsomt er muligt for forsikringsselskaber i fællesskab med andre at eje og drive anden erhvervsmæssig virksomhed, forudsat at det pågældende forsikringsselskab ikke har bestemmende indflydelse, ligesom der, som gengivet i lovbemærkninger, også er andre muligheder for at udøve anden virksomhed. Hvis man lagde den fortolkning, som arbejdsgruppen har baseret sin vurdering på, til grund, ville det ikke være muligt for forsikringsselskaber at eje nogen del, altså heller ikke et delvist ejerskab, af en anden erhvervsvirksomhed, og det stemmer ikke med, at eksempelvis delvist (ikke-kontrollerende) ejerskab utvivlsomt er tilladt. Vi mener, at de gældende regler og forslaget heri om den nye udvidelse er i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, litra a) i Solvens II-direktivet.

I er naturligvis velkomne til at kontakte mig med eventuelle kommentarer eller spørgsmål.

Med venlig hilsen



Mads Kjellerup Dambæk

Partner, advokat, M.Fin.

Telefonnr. +45 3078 6646